

Συνάντησις ἐνάτη: **ΕΝΑ ΔΩΡΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ... !!!** (2013)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Εἶναι θεϊκό... τὸ δῶρο πού ὁ καθένας μας κρατάει στά χέρια του! Ἔνας καινούργιος χρόνος... !
Εἶναι εὐλογία Θεοῦ ἡ παράτασις τοῦ χρόνου στή γῆ μας, τήν πατρίδα πού γνωρίσαμε.

Γεμίζει ἡ ψυχὴ εὐγνωμοσύνη γιά τὸ θεϊκό αὐτό δῶρο: Νά ζοῦμε, ν' ἀγωνιζώμαστε, νά δημιουργοῦμε καί παράλληλα νά ἐτοιμαζώμαστε γιά τήν καλύτερη γιά τοὺς καλοὺς Πατρίδα!

Τὴν ἀτέρμονη χαρὰ τῆς αἰωνιότητος!

Ἔνας χρόνος, γιά νά ἀποδειχθῆ πετυχημένος καί κερδισμένος, θά κριθῆ ἀπὸ τίς στιγμὲς καί τίς ὥρες του, πού ζοδεύτηκαν γιά ἔργο θετικό.

«Κάθε μέρα νά μέ φέρνῃ πιό κοντά Σου,

κάθε μέρα νά μέ κάνῃ πιό καλό».

Ἐμεῖς ζοῦμε τὸ νόημα αὐτῶν τῶν στίχων;

Ζοῦμε πιό κοντά στοῦ Θεοῦ, πιό κοντά στοὺς ἀνθρώπους; Ἡ εὐγνωμοσύνη μας, γιά τήν παράτασι τοῦ χρόνου, ἐκφράζεται καθημερινά μέ τήν ἐκμετάλλευσι τοῦ χρόνου;

Μ' ἓνα λεπτό ὁ ληστής ἀγόρασε τὸν παράδεισο! Ἐμεῖς, πῶς θά ἐκμεταλλευτοῦμε ἓναν ὀλόκληρο χρόνο πού μόλις μᾶς χαρίσθηκε;

Μᾶς τὸ διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός στοῦ ἔργο του «*Βίος Βαρλαάμ καί Ἰωάσαφ*».

ΔΙΗΓΗΣΙΣ:

Χρησιμοποιεῖ ὁ Ἅγιος μία πρωτότυπη καί πολύ διδακτικὴ ἱστορία.

Ἄκουσα, λέει, ὅτι σέ μιὰ μεγάλη πόλι οἱ πολῖτες εἶχαν μιὰ παράξενη συνήθεια. Εὗρισκαν ἓνα ξένο ἄνδρα, πού δέν γνώριζε τοὺς νόμους καί τίς παραδόσεις τοῦ τόπου καί τὸν ἔκαναν βασιλιά. Τοῦ παραχωροῦσαν ὅλες τίς ἐξουσίες καί τὸν ὑπηρετοῦσαν σ' ὅ,τι ἤθελε. Αὐτὸς πίστευε ὅτι θά ἀπολάμβανε δόξες καί τιμές καί θά εἶχε πλούτη νά σπαταλᾷ κι ἀνθρώπους νά τὸν ὑπηρετοῦν γιά πάντα.

Ἦταν «ὁ βασιλιάς»!

Ἐκεῖνοι, ὅμως τί ἔκαναν; Ὅταν συμπληρωνῶταν ἓνας χρόνος, τοῦ ἀφαιροῦσαν ὅλα τὰ ἀξιώματα καί τὰ πλούτη του καί τὸν ἔστελναν ἐξόριστο σ' ἓνα μακρινὸ νησί. Κι ἐκεῖ ὁ πρῶν βασιλιάς, πού εἶχε μάθει νά ζῆ στή χλιδὴ καί τὰ πλούτη, ὑπέφερε ἀπὸ τὴν φτώχεια, τὴν πείνα καί τὸ κρύο χωρὶς καμμία ἐλπίδα σωτηρίας. Καί αὐτὸ γινόταν συνέχεια. Ὁ ἄνθρωπος πού ἐπέλεγαν, γινόταν βασιλιάς γιά ἓνα χρόνο..... κι ἔπειτα τὸν περιμενε ἡ ἐξορία.

Κάποιο χρόνο ὅμως ὁ ἄνθρωπος, πού ἐπέλεξαν γιά βασιλιά, ἦταν διαφορετικός. Δέν θαμπώθηκε ἀπὸ τίς τιμές καί τὰ ἀξιώματα. Οὔτε τὰ πλούσια ὑλικά ἀγαθὰ, πού τοῦ προσέφεραν, τὸν παρέσυραν σέ ἀσυλλόγιστες σπατάλες. Ἦταν *συνετός* καί *φρόνιμος* ἄνδρας. Ἔνα μόνον πρᾶγμα τὸν ἀπασχολοῦσε. Πῶς θά ἀξιοποιοῦσε τὸν χρόνο τῆς βασιλείας του.

Μελετοῦσε, σκεπτόταν, ρωτοῦσε καί κάποτε... ἔμαθε τὴν ἀλήθεια. Δηλαδή, πληροφορήθηκε τὴν συνήθεια τῶν πολιτῶν νά ἐξορίζουν τὸν βασιλιά τους μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο σ' ἓνα μακρινὸ τόπο. Ὁ συνετὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ἀμέσως ζητᾷ πληροφορίες. Μαθαίνει γιά τὸν τόπο ἐκεῖνο, ἀλλὰ καί κάτι ἀκόμη. Πῶς θά ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκεῖ διαμονή του. Καί δέν χάνει καθόλου καιρό. Συγκεντρώνει χρήματα... ὅσα περισσότερα μπορούσε καί πολῦτιμους θησαυροὺς ἀπὸ αὐτοὺς πού κατεῖχε καί τὰ ἔστειλε μέ *ἐμπιστοὺς ὑπηρετὲς του* στοῦ νησί πού ἐπρόκειτο νά ἐξορισθῆ. Ὅταν συμπληρώθηκε ὁ χρόνος εἶχε κι αὐτὸς τὴν ἴδια μοῖρα μέ τοὺς ἄλλους. Τὸν συνέλαβαν καί τὸν ἔστειλαν γυμνὸ καί φτωχὸ στοῦ μακρινὸ νησί.

Καί νά ἡ ἐκπληξίς! Οἱ ὑπηρετὲς του εἶναι ἐκεῖ, τοῦ φοροῦν βασιλικὸ μανδύα καί τὸν ὀδηγοῦν σέ στρωμένο τραπέζι μέ ζεστό, πλούσιο φαγητό! ὦ, ναί! Ἦταν οἱ θησαυροὶ του, πού τὸν περιμέναν! Ὅλοι οἱ προηγούμενοι προσωρινοὶ βασιλιάδες βασανίζονταν ἀπὸ τὴ πείνα, τὴ δίψα, τὸ κρύο.

Πραγματικὰ σοφὸς ὁ τελευταῖος βασιλιάς τῆς ἱστορίας μας. Ἀπολαμβάνει τώρα ὅσα ἀποταμίευε ἐκεῖ κατὰ τὸ διάστημα τῆς σοφῆς καί συνετῆς διακυβερνήσεώς του!

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Είναι μία αλληγορική ιστορία, πού με θαυμάσιο τρόπο μᾶς παρουσιάζει τήν δική μας ζωή... τήν επίγειο καί ἀπλά ἀλλά ἐποικοδομητικά μᾶς λέει πῶς πρέπει νά ζήσουμε, ἐδῶ, στή γῆ, πῶς νά διαχειριστοῦμε τό χρόνο καί τό χρήμα μας σ' αὐτό τό στάδιο τῆς ζωῆς μας.

Σοφοί γέροντες μέ πείρα ζωῆς καί φόβο Θεοῦ.... γράφουν:

- Δέν περιφρονοῦμε τή ζωή, ἀλλά θά κτίζουμε μέ ἀναφορά τήν αἰωνιότητα.
- Δέν περιφρονοῦμε τήν ζωή, ἀλλά ὅμως δέν ξεχνοῦμε καί τόν οὐρανό.
- Ἀγαποῦμε τή ζωή, ἀλλά δέν ἐπιτρέπουμε στό δένδρο νά μᾶς κόψη τή θεά νά βλέπουμε τό δάσος.
Ναί ἡ ἐπίγεια ζωή.... νά μή γίνῃ αἰτία νά χάσουμε τήν αἰώνιο ζωή.

Τί μᾶς εἶπε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ποιό εἶναι τό νόημα τῆς ιστορίας του; (...)

Ὁ καθένας μας γίνεται «*βασιλιάς γιά ἓνα χρόνο*»! Ὁ ἓνας χρόνος εἶναι ὅσο εἶναι ἡ ἐπίγειος ζωή μας. Κατά τό διάστημα αὐτό ἔχουμε τήν δυνατότητα νά ἀπολαμβάνουμε ὑλικά ἀγαθά καί ἄλλες κοσμικές χαρές. Νά ζοῦμε σάν βασιλιάδες! Εἴμαστε ἐλεύθεροι νά κάνουμε ὅ,τι θέλουμε. Κάποτε ὅμως θά ἔρθῃ τό τέλος. Θά φύγουμε γιά τό μακρινό νησί. Καί δέν θά μπορούμε νά πάρουμε μαζί μας τίποτε ἀπό αὐτά πού ἔχουμε ἀποκτήσει ἐδῶ. Φτωχοί καί γυμνοί θα ἀναχωρήσουμε γιά τήν αἰώνια κατοικία μας.

Τό πῶς θά ζήσουμε ἐκεῖ θά ἐξαρτηθῇ ἀπό τόν τρόπο πού θά ἀξιοποιήσουμε τό χρόνο τῆς ἐδῶ ζωῆς μας. Ἄν ξεχαστοῦμε στίς ἀνέσεις, τίς τιμές, τή δόξα, στίς διασκεδάσεις καί τίς ἄλλες κοσμικές ἀπολαύσεις, τότε θά τελειώσῃ ὁ χρόνος τῆς βασιλείας μας, θά φύγουμε ἀπογυμνωμένοι καί φθάνοντας ἐκεῖ θά αἰφνιδιαστοῦμε ... θά ὑποφέρομε... θά στερηθοῦμε τά αἰώνια ἀγαθά. Ἐάν ὅμως ἔχουμε φερθῆ σωστά καί συνετά, τότε, ὅσο εἴμαστε βασιλιάδες, θά ἔχουμε φροντίσει νά στείλουμε θησαυρούς καί πλοῦτη στό μακρινό νησί, πού θά μᾶς δοθοῦν ἀμέσως ὅταν φθάσουμε ἐκεῖ.

Μάλιστα! Εἶναι ἡ *καλύτερη* ἐπένδυσις! Νά ἀποκτᾶς περιουσία στόν οὐρανό! Ἐκεῖ πού πρόκειται νά ζήσης αἰώνια.

Ποιά σπονδαῖα μηνύματα περιέχει ἡ ιστορία μας, πού πρέπει νά τά γνωρίζουμε; (...)

- ▲ Ἡ ὕπαρξις τοῦ κάθε ἀνθρώπου θά διέλθῃ ἀπό δύο περιόδους: Τήν παροῦσα ζωή καί τήν μέλλουσα.
- ▲ Ἡ διάρκειά τους εἶναι ἄνιση. Ἡ παροῦσα διαρκεῖ «*ἓνα χρόνο*» δηλαδή πολύ λίγο, εἶναι σύντομη, ἐνῶ ἡ μέλλουσα εἶναι αἰώνια, δέν ἔχει τέλος.
- ▲ Τό πῶς θά περάσουμε στή μέλλουσα ζωή, ἐξαρτᾶται ἀπό τό πῶς θά ζήσουμε στήν παροῦσα ζωή. Ἡ παροῦσα ἂν καί εἶναι τόσο σύντομη, εἶναι τόσο κρίσιμη καί καθοριστική γιά τήν ἄλλη. Οἱ ἐπιλογές μας θά καθορίσουν ἂν μετά τόν θάνατο θά ζήσουμε ζωή αἰώνιας μακαριότητος ἢ θά βιώνουμε μιά ἀπερίγραπτη δυστυχία.

* * *

«*Μή συγκεντρώνετε θησαυρούς γιά τόν ἑαυτόν σας ἐδῶ στή γῆ, ὅπου ὁ σκόρος κι ἡ φθορά καταστρέφουν καί διαρρηκτες κλέβουν τά εἶδη τοῦ πλοῦτου σας. Νά ἀποταμιεύετε γιά τόν ἑαυτό σας θησαυρούς στόν οὐρανό*»: Μᾶς παραγγέλλει ὁ Κύριος (Ματθ. ς' 19-20).

Καί ποιοί εἶναι αὐτοί οἱ θησαυροί; (...)

Εἶναι οἱ ἀρετές καί οἱ ἐλεημοσύνες μας. Κάθε ἀρετή πού στολίζει τόν ἄνθρωπο εἶναι κι ἓνα πολύτιμο πετράδι στήν τράπεζα τοῦ οὐρανοῦ. Δεῖξε ὑπομονή, συγχωρητικότητα, ταπεινώσι καί μή περιμένης ἀνταπόδοσι ἐδῶ στή γῆ. Δῶσε ἀγάπη, μοίρασε ἀπό αὐτά πού ἀπλόχερα σου χάρισε ὁ Θεός. Ὁ θησαυρός σου θά σέ περιμένῃ στόν οὐρανό.

Πῶς, ὅμως, θά μεταφέρουμε τούς θησαυρούς αὐτούς στόν οὐρανό; (...)

Τήν ἀπάντησι μᾶς τήν δίνει ὁ ἱερός Δαμασκηνός: ➤ «**ταῖς χερσὶ τῶν πενήτων**» (ΕΠΕ 10, 182).
Μέ τά χέρια τῶν πτωχῶν! Αὐτοί θά μεταφέρουν τόν πλοῦτο μας στόν οὐρανό.

Κι ὁ ἴδιος ὁ **Κύριος** μᾶς βεβαίωσε ὅτι κάθε φορά πού δίνουμε ἐλεημοσύνη ἀποκοτοῦμε θησαυρό πού δέν χάνεται καί δέν λιγοστεύει ποτέ. ➤ «**θησαυρόν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς**» (Λουκ. ἰβ' 33).

Ἄν ἀγαπᾷς τὴ ζωὴ, μὴ σπαταλᾷς τὸ χρόνο σου. Ζῆσε τὴν κάθε στιγμή, ὥρα, μέρα..... μ' εὐγνωμοσύνη καὶ αἰσιοδοξία. Ὅταν ἔχῃς καιρὸ, μὴ περιμένῃς εὐκαιρία νὰ κάνῃς τὸ καλὸ. Κάντο σήμερα, τώρα, αὐτὴ τὴ στιγμή, μὴν ἀ ν α β ἄ λ η ς. Ὁ κίνδυνος στέκει πάντα δίπλα σου κι εἶναι ἔτοιμος νὰ κτυπήσῃ. (Συμβουλευοῦν συνετοὶ Γέροντες.)

Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ κίνδυνοι; (...)

Εἶναι: ✦ ἡ ψ υ χ ρ ό τ η τ α. Δηλαδή: Ξεκινᾷμε μὲ ὄρεξι κι ἐνθουσιασμό νὰ ζοῦμε πνευματικά: Νὰ προσευχώμαστε, νὰ μελετᾷμε τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, νὰ κοινωνοῦμε τακτικά, νὰ κάνουμε ἀγῶνα γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ πάθη μας, γιὰ νὰ κόψουμε τὰ ἐλαττώματά μας καὶ σιγά-σιγά ὁ πρῶτος ζῆλος φεύγει. Λέγει ἓνας σύγχρονος πατέρας: Ὁ διάβολος μέσ' τὴν καρδιά, πού βράζει ἀπὸ ἱερό ζῆλο, ρίχνει παγάκια, τὴν ψυχραίνει κι ἔρχεται ἡ ἀμέλεια. Καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε ἐγκαταλείπουμε τὸ πρόγραμμα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

✦ ἡ παρεμβολή ἄλλων πραγμάτων. Ναι! Ὁ μέγας αὐτὸς κλέφτης τοῦ χρόνου μας μᾶς φέρνει μπροστὰ μας ἓνα σωρὸ ἄλλα πράγματα, δουλειές ἢ παιχνίδια, ἀπασχολήσεις εὐχάριστες ἢ ἀναγκαῖες, γιὰ νὰ μᾶς καλύψῃ ὅλο τὸ χρόνο μας καὶ νὰ μὴν ἐφαρμόζουμε τὸ πρόγραμμά μας.

Ὅμως νὰ θυμώμαστε πάντα, οἱ δουλειές καὶ οἱ ἀνάγκες δὲν σταματοῦν ποτέ. Πρέπει νὰ σταθοῦμε «σταθεροί» στὸ πρόγραμμά μας: ✦ Πάνω ἀπ' ὅλες τὶς δουλειές εἶναι ὁ Θεός. ✦ Πάνω ἀπ' ὅλες τὶς ἀνάγκες εἶναι ἡ ψυχή. ✦ Πάνω ἀπ' ὅλες τὶς μελέτες εἶναι ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς. ✦ Πάνω ἀπ' ὅλες τὶς ἐπισκέψεις εἶναι ὁ ἐκκλησιασμός. ✦ Πάνω ἀπ' ὅλες τὶς κουβέντες καὶ τὶς συνεντεύξεις εἶναι ἡ προσευχή.

Καὶ τέλος ✦ ἡ ἀ ν α β ο λ ῆ. Πολλές φορές λέμε: Σήμερα εἶμαι κουρασμένος δὲν πειράζει, θὰ προσευχηθῶ αὔριο. Σήμερα δὲν ἔχω καιρὸ, αὔριο θὰ διαβάσω Ἁγία Γραφή. Σήμερα δὲν προλαμβάνω, θὰ πάω στὴν Ἐκκλησία τὴν ἄλλη Κυριακή. Καὶ ἡ ἀναβολὴ σχεδὸν πάντοτε ὀδηγεῖ στὸ ποτέ.

Ὅμως ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς λέγει: Ὅχι ἀναβολή! Ὅχι αὔριο! Ἴδου τώρα εἶναι ὁ καιρὸς κατάλληλος, ἴδου τώρα εἶναι ἡμέρα σωτηρίας.

«**Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἴδου νῦν ἡμέρα σωτηρίας**». (Β' Κορ. στ' 2).

Κι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς ρωτάει: Οἱ ἡμέρες περνοῦν τρέχοντας.... Τὰ ἔτη τελειώνουν... Τί καλὸ ἔχει πραγματοποιηθεῖ ἀπὸ μᾶς στὸ διάβα τοῦ χρόνου;

«**Αἱ ἡμέραι τρέχουσι.... οἱ ἑνιαυτοὶ πληροῦνται... ἄρα τί ἡμῖν εἵργασται καλόν;**»

Ἄς ἀγωνισθοῦμε ! Γιὰ νὰ ἀποκριθοῦμε! Πολλά...!

* * *

Πᾶμε τώρα στὸ πρακτικὸ μέρος. Ποιὰ εἶναι τὰ ὄπλα πού θὰ χρειασθοῦμε γιὰ τὸν ἀγῶνα μας;

* * καθημερινὴ προσευχὴ καὶ πνευματικὴ μελέτη,
* * ἀγάπη, ἐλεημοσύνη καὶ βοήθεια σὲ ὅποιον ἔχει ἀνάγκη,
* * ἀνεξικακία, συγχωρητικότητα, καὶ ὑπακοή στὸν πνευματικὸ μας,
* * σεβασμὸ στοὺς γονεῖς μας καὶ τοὺς διδασκάλους μας,
* * ἐπιμέλεια στὰ μαθήματά μας καὶ τιμιότητα στὶς συναλλαγές μας,
* * ὁμολογία, ἱεραποστολή, πίστις, χαρὰ, ἐλπίδα....., ..,.... Καὶ
* * Βοηθοῦμε, φυσικὰ ἀνιδιοτελῶς, μὲ ὅποιο τρόπο μποροῦμε. Κι ἂν κάπου δὲν τὰ καταφέρουμε, ἂν κάπου ἀστοχήσουμε, ἄς ποῦμε ἓνα ταπεινὸ συγγνώμη καὶ ἄς ξαναπροσπαθήσουμε. Αὐτὸ θὰ ἔκανε κι ὁ σοφὸς μας βασιλιάς. Ἦταν τὸ σύνθημά του. Ἄς γίνῃ καὶ δικὸ μας.

ΣΥΝΘΗΜΑ: «**Βασίλευε ἔξυπνα**»!

Ὅμως ἐπειδὴ τίποτε δὲν γίνεται χωρὶς τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, ἐλάτε νὰ ζητήσουμε ἐνίσχυσι ἀπὸ τὸν Κύριο.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

« **Οὐράνιε Πατέρα μας, δοξασμένο νᾶναι τὸ ἅγιο Ὄνομά Σου γιὰ τὴν ἄπειρο μακροθυμία Σου καὶ τὴν τόση γενναιοδωρία Σου σὲ μᾶς. Ἐνας καινούργιος χρόνος χάριτος ἀνοίγεται μπροστὰ μας. Σὲ παρακαλοῦμε, ἐνίσχυε, Κύριε, τὴν ἀδύνατη θέλησί μας καὶ φώτιζε τὸν νοῦν μας, ὥστε τὸ ἔτος αὐτὸ νὰ εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ κάθε ἀγαθωσύνη καὶ δικαιοσύνη, ἀλήθεια καὶ εἰρήνη, πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου ὀνόματός Σου. Ἀμήν**»

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Μαθητές ἐκείνου.(π. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκη) ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Ὁ Σωτήρ, Πρὸς τὴν Νίκην, Λυδία.

